

[Alsing Andersen.]

fra mødet den 8. april har afkræftet netop et af de punkter, de to ærede medlemmer anførte som en ganske særlig eller i hvert fald en grov forbrydelse fra min side, den ejendommelige historie med luftværnsbatteriets overflytning til Rømø.

Jeg takker for det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksens udtalelser, hvori det ærede medlem jo netop betonede, at han havde det standpunkt bl. a. efter samråd med så sagkyndige meningsfæller som de daværende medlemmer Christmas Møller og Westermann. Ja, så kan jeg efter min mening saglig set ikke befinde mig i et bedre selskab i denne sag, og når det ærede medlem hr. Tesdorpf i sin replik for et øjeblik siden talte om, at jeg hellere skulle se bort fra denne sag, ja, så kan jeg ikke lade være med at sige til de ærede medlemmer hr. Tesdorpf og hr. Poul Møller, at jeg synes ærlig talt, det havde været bedre, om disse to ærede medlemmer havde set bort fra den, før de rejste den som et anklagepunkt imod mig.

Løvrigt vil jeg gerne sige til de to ærede medlemmer hr. Poul Møller og hr. Tesdorpf, at det måske ikke er så urimeligt, når jeg betragter deres fremhæven af min person på den måde, de gør det, som noget ejendommeligt, når forholdet dog er det, at deres partifælle, det ærede medlem hr. Thestrup, har afstået fra at gøre noget sådant, udtrykkelig har nægtet at solidarisere sig med de to ærede medlemmer i denne sag. Jeg tvivler ikke om, at det ærede medlem hr. Thestrup har haft vægtige saglige grunde for at nægte at være sammen med de to ærede konservative medlemmer i denne sag. Nok om det!

Jeg skal blot yderligere gøre nogle bemærkninger i al almindelighed om de sidste spørgsmål, som har været fremdraget, og må jeg først sige til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, at jeg synes, jeg har svaret det ærede medlem med hensyn til, hvilke mystiske kræfter der kunne have overmandet mig i mine beslutninger. Det troede jeg jeg havde givet udførligt svar på i den redegørelse, jeg gav i formiddags. Det var i alt fald meningen, at det skulle være svar til det ærede medlem, og jeg beder det ærede medlem om at gennemlæse referatet, når det foreligger, så håber jeg, at

det ærede medlem, der var så bekymret på mine vegne for, at jeg skulle være blevet overmandet af stærke og mystiske kræfter, vil føle sig beroliget.

Men det ærede medlem hr. Viggo Starcke og andre ærede medlemmer har jo også været inde på spørgsmålet om, hvorfor vi ikke handlede anderledes, og hvorfor vi ikke tog vort ansvar. Det synes jeg også jeg i og for sig har udtalt mig ganske tydeligt om, men jeg skal gerne for at undgå enhver misforståelse gøre endnu nogle bemærkninger derom.

Jeg synes, det er helt naturligt i en politisk debat som denne, at både det konservative mindretal og venstres mindretal kritiserer den politik, vi førte dengang, det er helt i sin orden, det må vi tage en holmgang om, og jeg har ikke søgt at krybe i skjul i så henseende. Men når man taler om, hvad vi skulle have forberedt op til den 1., den 4. eller den 9. april, så vil jeg dog gerne spørge det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, om han f. eks. vil være så venlig at meddele mig, hvornår venstrepartiet i perioden fra 1. september 1939 til 9. april 1940 stillede krav om forøgede indkaldelser her i Danmark. Jeg kan godt svare på det ærede medlems vegne: der forelå aldrig nogen henvendelse fra venstrepartiet i så henseende. Og jeg vil gerne sige noget lignende til det konservative mindretal: der forelå ikke fra det konservative parti på noget tidspunkt nogen henvendelse om forøgede indkaldelser. Jeg har fremhævet det i den parlamentariske kommission, udenrigsminister Munch har gjort det samme, og jeg har gjort det i dag — der er ikke gjort indsigelser derimod. Vi kan vel altså gå ud fra, at vi er enige derom.

Jeg vil gerne øjeblikkelig tilføje, at det betyder ikke, at jeg vil bestride udtalelser fra det konservative partis side om, at de var aktive på dette område. Det var bl. a. på det konservative partis foranledning, at vi i efteråret 1939 nedsatte 21 mands udvalget og senere, jeg tror lige før jul 1939, nedsatte 8 mands udvalget for mellem regeringen, partierne og de militære sagkyndige at drøfte militære foranstaltninger. Det var udtrykkeligt på det konservative partis foranledning, det erkender jeg. Jeg må også sige, og jeg har lov til at sige, at det var mig en personlig tilfreds-